

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ILLUMINATI

Οι «Πεφωτισμένοι» ή αλλιώς «**Illuminati**» υπήρξαν μία από τις οργανωμένες προσπάθειες του ανθρώπου να «φωτισθεί» αναζητώντας εκείνο το φως που **κάθε δημιουργήμα του Θεού έχει εντός του.**

Ιδιαίτερα αυτή η προσπάθεια εντάθηκε κατά τον Μεσαίωνα στην Ευρώπη, όπου είχε ξεσπάσει η διαμάχη μεταξύ συντηρητικών και προοδευτικών, ριζοσπαστικών δυνάμεων. Η διαμάχη μεταξύ της μοναρχίας/κλήρου από την μία και της αστικής ανερχόμενης τότε τάξης από την άλλη.

Ο όρος «**Illuminati**» πρωτοχρησιμοποιήθηκε κατά τον 14^ο αιώνα από τους «Αδελφούς του Ελεύθερου Πνεύματος», τον 15^ο αιώνα από τους Ισπανούς Alumbrados και τον 17^ο αιώνα από τους Γάλλους Illumines.

Επίσης ο όρος «Πεφωτισμένοι» ή αλλιώς «**Illuminati**» χρησιμοποιήθηκε περιστασιακά από τους Ροδόσταυρους, αλλά και τους Γάλλους Μαρτινιστές.

Ιστορικά, κατά τον 18^ο αιώνα, οι Ιησουίτες είχαν τον έλεγχο της Θεολογίας και της Φιλοσοφίας. Το 1773, με διαταγή του Πάπα οι Ιησουίτες καταδικάστηκαν και το γεγονός αυτό ενίσχυσε τον τότε Διαφωτισμό.

Η κατάσταση αυτή βρήκε τον Johann Adam Weishaupt να είναι καθηγητής του Κανονικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Ingolstadt. Αντιλαμβανόμενος τις δυνατότητες που του παρείχε ο ρόλος αυτός, φιλοδοξούσε να αλλάξει τον κόσμο και να τον επαναφέρει στις πνευματικές αξίες που είχε στο μεταξύ απωλέσει.

Ο Johann Adam Weishaupt ο οποίος γεννήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου του 1748 ίδρυσε κατ'αρχήν την 1^η Μαΐου του 1776, το Τάγμα των «Order of Perfectibilists», που μετέπειτα εξελίχθηκε σε «Ordo Illuminati Bavarensis».

Η οργάνωση αυτή πίστευε στην κατάργηση των μοναρχικών καθεστώτων και των «Κρατικών» Θρησκειών της Ευρώπης και των αποικιών της.

Στα 1774, ο Johann Adam Weishaupt μυήθηκε στον Ελευθεροτεκτονισμό, σε Στοά του Μονάχου. Σύντομα αποστασιοποιήθηκε από αυτούς που θέλησαν να μετατρέψουν τον Τεκτονισμό σε Λέσχη συζητήσεων, αφού στο μεταξύ κατανόησε το βαθύτερο νόημα του Ελευθεροτεκτονισμού και την μυστική σημασία των τελετουργιών και διδασκαλιών του.

Η αναζήτηση του θείου μέσα από τις τελεουργίες του Τεκτονισμού, αλλά και η επίδραση που είχε στις αναζητήσεις του ο «Γνωστικισμός», τον ώθησαν να προσπαθήσει να ενσωματώσει τις Ιλλουμινιστικές του ιδέες σ' αυτόν. Δεν ήταν απλά οπαδός των όμορφων θεωριών αλλά και της οργανωμένης πράξης. Υπήρξε ένας ενθουσιώδης φιλόανθρωπος. Μελέτησε θεολογία καθώς και τα Ελευσίνια και Μιθραϊκά Μυστήρια και τον Πυθαγορισμό. Πίστευε ότι η ανθρωπότητα θα ήταν ελεύθερη και ευτυχισμένη στην φυσική της κατάσταση, και ότι η επίδραση του σημερινού πολιτισμού την ανάγκασε να απομακρυνθεί από τον κήπο της Εδέμ, τον Παράδεισο, όπου ήταν η φυσική της κατάσταση.

Το όνομά του (Adam Weishaupt) σε μετάφραση σημαίνει «Ο πρώτος άνθρωπος, αρχηγός της γνώσης».

Το όνειρό του για μία οργάνωση Πεφωτισμένων ξεκίνησε έχοντας ως στόχο του τον «τελειοποιημένο άνθρωπο» τον πεφωτισμένο, τον απαλλαγμένο από προκαταλήψεις και δεισιδαιμονίες. Ο Ιλλουμινισμός θεωρούσε ότι το θείο κέντρο που έχει ο καθένας μέσα του, μπορεί να αφυπνισθεί, να «φωτισθεί» (εξ' ου και «Πεφωτισμένοι») και να συναντηθεί με τον Δημιουργό, τον Θεό.

Εγγραψε τα : «A Complete History of the Persecutions of the Illuminati in Bavaria» (1785), «A Picture of Illuminism» (1786), «An Apology for the Illuminati» (1786), και «An Improved System of Illuminism» (1787). Κανένα από αυτά δεν σώζεται σήμερα, ούτε και γνωρίζουμε από αναφορές τρίτων το περιεχόμενό τους.

Πέθανε στις 18 Νοεμβρίου του 1830 στην Gotha όπου ζούσε τα τελευταία χρόνια.

Ο Allesandro Cagliostro, είχε κατά πάσα πιθανότητα γνωριστεί μαζί του, και τον μύησε στους Illuminati, γύρω στα 1780, σε ένα σπίτι τρία μίλια έξω από την Φραγκφούρτη, σε ένα υπόγειο σκαμμένο στον κήπο.

Οι Illuminati αποτελούν μία ιδιάζουσα περίπτωση στην ιστορία των μυστικών εταιριών. Ως αυτόνομη οργάνωση παρέμειναν για λίγο μόνο στην παγκόσμια ιστορία του Εσωτερισμού. Κατάφεραν να επηρεάσουν σε μεγάλο βαθμό πολλές μεταγενέστερες μυστικές εταιρίες, ενώ τόσο το όνομα όσο και οι διδασκαλίες τους αποτέλεσαν και συνεχίζουν να αποτελούν το μήλο της έριδος για αρκετές μυστικές οργανώσεις και πεδίο ανεξάντλητης έρευνας για τους μελετητές...

Η ιστορία τους αποτέλεσε και αποτελεί έναν μύθο.

Από πολύ νωρίς ο Adam Weishaupt είχε έρθει σε ρήξη με το εκκλησιαστικό και το πολιτικό κατεστημένο και δεν έχανε ευκαιρία να περνά τις φιλελεύθερες και ανατρεπτικές ιδέες του στους φοιτητές του, εκφράζοντας ριζοσπαστικές σκέψεις για τη φιλοσοφία, την πολιτική και τη θρησκεία. Η δημιουργία των Illuminati ήταν το αποτέλεσμα της επιθυμίας του να φτιάξει μια κλειστή λέσχη μορφωμένων και προβληματισμένων διανοούμενων, οι οποίοι θα μπορούσαν να αναπτύξουν από κοινού τις διάνοιες τους, συμβάλλοντας παράλληλα στην ανάπτυξη της διάνοιας των ανθρώπων που θα έρχονταν σε επαφή μαζί τους. Έτσι, συγκέντρωσε άτομα που συνδύαζαν γνώσεις και υψηλό ηθικό επίπεδο και τα οποία γινόντουσαν παράδειγμα ενός τρόπου ζωής που χαρακτηριζόταν από αρετή και ανθρωπισμό.

Ο Μιραμπώ, ο Γκαίτε, ο Χέρντερ, ο κόμης Μπανφλαί, ο Μπετόβεν, πιθανότατα ο Μότσαρτ και πολλοί άλλοι ήταν Illuminati.

Στις πρώτες του προσπάθειες, ο Adam Weishaupt βρήκε αρωγό στην προσπάθεια ίδρυσης των Illuminati τον βαρόνο Άντολφ Φραντζ Φρίντριχ Λούνβιχ Φον Κνίγκε. Ο Φον Κνίγκε ήταν ήδη μυημένος στον Τεκτονισμό πριν γνωρίσει τον Adam Weishaupt κι έτρεφε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον μυστικισμό. Αυτός άνοιξε τον δρόμο για τη μύηση κι άλλων ευγενών, προσδίδοντας έτσι στους Πεφωτισμένους λαμπρότητα που συμβάδιζε με την αυστηρή ηθική διδασκαλία τους.

Η πρώτη συνεδρίαση των Illuminati είχε μόνον πέντε πρόσωπα. Σύντομα απέκτησε πάνω από 2000 μέλη και εξαπλώθηκε σε Γερμανία, Αυστρία, Ιταλία, Γαλλία, Ουγγαρία και Ελβετία. Υπήρξε ουσιαστικά Αντικληρική και Αντιβασιλική οργάνωση, αφού θεωρούσε ότι αυτές οι εξουσίες φυλακίζουν τον άνθρωπο, εμποδίζοντάς τον να «φωτισθεί». Η δομή του τάγματος ήταν τέτοια, ώστε εκτός από τον εσωτερικό κύκλο, ο καθένας από τους υπόλοιπους αδελφούς γνώριζε μόνο δυο από τους αδελφούς που ανήκαν στην ίδια με αυτόν βαθμίδα μύησης, εξασφαλίζοντας με αυτό τον τρόπο ένα στεγανότατο σύστημα ασφαλείας. Τα ανώτερα στελέχη είχαν ψευδώνυμα, όπως Σπάρτακος, Κάτων, Φίλων, Άρns, Διομήδης, Σύλλας, κ.λπ. Κωδικά ονόματα είχαν και οι περιοχές όπου συνεδρίαζαν οι στοές τους. Έτσι, η ίδια η οργάνωση αποκαλούνταν Αθηναϊκή Ακαδημία, το Μόναχο ήταν η Αθήνα, η Βαυαρία ήταν η Αχαΐα, το Ίνγκολστατ ήταν η Έφεσος, η Αυστρία ήταν η Αίγυπτος, κ.λ.π. Η οργανωτική τους δομή συμπεριλάμβανε τρεις βασικές βαθμίδες: των νεοεισερχόμενων, των τεκτόνων και των μυστών, με 13 συνολικά βαθμούς μύησης:

1. Προπαρασκευαζόμενος,
2. Δόκιμος
3. Τεχνίτης
4. Ελάσσων πεφωτισμένος
5. Μαθητευόμενος
6. Εταίρος στην τέχνη
7. Διδάσκαλος
8. Μείζων πεφωτισμένος
9. Σκώτος δόκιμος
10. Σκώτος ιππότης

11. Πρεσβύτερος ή ιερέυς
12. Πρίγκηψ ή αντιβασιλεύς
13. Μάγος ή βασιλεύς

Σύμφωνα με μελετητές όπως ο Μάνλυ Χωλ, ο Adam Weishaupt και ο Φον Κνίγκε διαπραγματεύτηκαν την ένωση των Ιλλουμινάτων με τον Γαλλικό Τεκτονισμό στις 20 Δεκεμβρίου 1781. Το σχέδιο αυτό προχώρησε και η πλήρης συμμαχία επιτεύχθηκε στις 16 Ιουλίου 1782, στο συνέδριο του Βίλχελμσμπαντ, όπου συμμετείχαν Τέκτονες, Ιλλουμινάτοι και Μαρτινιστές από ολόκληρη την Ευρώπη.

Την ίδια περίπου εποχή, ο Adam Weishaupt και ο Φον Κνίγκε αποφάσισαν να μεταφέρουν το αρχηγείο των Πεφωτισμένων στη Φραγκφούρτη. Πολλοί Ιλλουμινάτοι άρχισαν να συμμετέχουν τότε στις συνεδριάσεις της Τεκτονικής Στοάς της Φραγκφούρτης, η οποία, σύμφωνα με πολλούς ερευνητές, μετατράπηκε σταδιακά σε τμήμα των Illuminati.

Λίγο αργότερα ήλθε η οριστική διάλυση των Πεφωτισμένων από τη βαυαρική κυβέρνηση, εξ' αιτίας εφαρμογής ενός απαγορευτικού διατάγματος περί μυστικών εταιριών που εκδόθηκε στις 22 Ιουνίου 1784 από τον βασιλιά της Βαυαρίας Κάρολο Θεόδωρο.

Ο ριζοσπαστισμός του Ιλλουμινισμού δεν βρήκε ανταπόκριση. Ο Adam Weishaupt έχασε την θέση του Πανεπιστήμιο του Ingolstadt (καθηγητής του Δικαίου) και εγκατέλειψε την Βαυαρία. Εγιναν λίγες προσπάθειες επαναδραστηριοποίησής του, αλλά χωρίς ορατό αποτέλεσμα. Ακολούθησαν διώξεις των Ιλλουμινάτων και πάρα πολλά μέλη τους φυλακίστηκαν. Το Τάγμα των «Illuminati» ή «Πεφωτισμένοι» είχε διαλυθεί, ο θρύλος τους όμως, μόλις είχε αρχίσει.

Η επανεμφάνιση του Τεκτονικού Τύπου «Μισραϊμ» στην Ζάκυνθο το 1782 καθώς και του Τεκτονικού Τύπου «Μέμφις» στην Βενετία το 1796, επανέφερε στο προσκήνιο τις διδασκαλίες και τις αρχές των «Πεφωτισμένων» αφού αυτοί οι δύο Τύποι, έχουν στους κόλπους τους τρεις σειρές βαθμών. Τους συμβολικούς (1^ο, 2^ο, 3^ο) τους Φιλοσοφικούς (από τον 4^ο και μετά) και τους Ιλλουμινιστικούς (από τον 90^ο και μετά). Στους τελευταίους τους βαθμούς βρίσκονται και τα Arcana Arcanorum.

Κάποια στιγμή, ιστορικά, συναντάμε τους Illuminati της Αβινιόν τον 18^ο αιώνα. Εκεί εμφανίστηκε ως **Αδωνιραμικός Τεκτονικός Τύπος** με τους εξής 13 βαθμούς:

1. Μαθητής
2. Εταίρος
3. Διδάσκαλος
4. Πρεσβύτερος Τέκτων
5. Εκλεκτός των Εννέα
6. Εκλεκτός του Περιινιάν
7. Εκλεκτός των δέκαπέντε
8. Μικρός Αρχιτέκτων
9. Μέγας Αρχιτέκτων
10. Σκώπος Διδάσκαλος
11. Ιππότης της Ανατολής
12. Ροδόσταυρος
13. Νοαχίτης

Ο Αδωνιραμικός Τύπος, ή καλύτερα ο Τύπος των Ιλλουμινάτων της Αβινιόν, προερχόμενος από την Μητέρα Στοά της Μασσαλίας, «έδωσε» διδασκαλίες, τυπικά, κεραμώσεις κλπ., στον Τεκτονικό Τύπο Μισραϊμ, στον οποίο μέχρι σήμερα περιλαμβάνονται.

Ένα μέρος των Τυπικών των Ιλλουμινάτων της Αβινιόν, μεταφέρθηκε από τον Robert Ambelain στο έργο του «ο Μαρτινισμός», ενώ μερικοί βαθμοί μαζί με ένα μέρος των Τυπικών των Ιπποτών Εκλεκτών Ιερέων του Σύμπαντος Ελύ Κοέν του Μαρτίνεζ ντε Πασκουάλες, χρησίμευσαν στην ίδρυση του Τάγματος των «Filaleti» ή «Φίλων της Αλήθειας», εγκαθιδρυμένου στην Στοά «les amis reunis» του 1773 στο Παρίσι.

Η κόλουρη πυραμίδα με τον παντεπόπτη οφθαλμό, το γνωστό σύμβολο των Ιλλουμινάτων συμβολίζει και την μύηση του ανθρώπου που φτάνει συμβολικά μέχρι το κομμένο της σημείο στο γήινο πεδίο για να συνεχισθεί μετέπειτα στο ουράνιο που συμβολίζεται από το ανώτατο τρίγωνο. Το σύμβολο αυτό συναντάται και στους τελευταίους (ιλλουμινιστικούς) βαθμούς των ενωμένων Τύπων Μισραϊμ και Μέμφις, οι οποίοι λειτουργούν μέχρι και σήμερα σε 10 χώρες.

Ο θρύλος των Illuminati, ενέπνευσε συγγραφείς και σεναριογράφους οι οποίοι είτε απέδωσαν σε αυτούς συνομοσίες είτε τους απέδωσαν την διασύνδεσή τους με τα κέντρα αποφάσεων του πλανήτη. Η μυστικότητα τους ενέπνευσε την παγκόσμια διάθεση συνωμοσιολογίας που διέπει δυστυχώς τις μάζες σε κάθε εποχή.

Πολλές φορές οι ίδιοι διέδιδαν διαστρεβλωμένους τους σκοπούς τους, για να φέρουν σύγχυση στους διώκτες τους. Τα λίγα ιστορικά στοιχεία, και οι προσπάθειές τους να κρυφτούν από τους διωγμούς που υφίσταντο, όπως άλλωστε κάθε σκεπτόμενη ομάδα τα χρόνια εκείνα, βοήθησαν να περιβληθούν με μυστήριο. Έτσι, πανεύκολα, κάθε τυχοδιώκτης κατέλειγε να εμφανίζεται ως δήθεν απόγονος ή διάδοχος της οργάνωσης εκείνης, περιβαλλόμενος με το ανάλογο μυστήριο, απαραίτητο στοιχείο για την κάλυψη της ματαιοδοξίας του.

Η ουσία είναι ότι η ανάγκη για «φώτιση» δεν χάθηκε. Όπως και πολλές άλλες οργανώσεις, έτσι και αυτή η προσπάθεια αποτύπωσε την ανάγκη του ανθρώπου να βρεί τις πηγές του και να ανυψωθεί σε ανώτερα επίπεδα πνεύματος, όπου το εσωτερικό φως θα συναντήσει το φως της δημιουργίας.

Πηγές:

Βιογραφία του Johann Adam Weishaupt
Ιστορία των Τεκτονικών Τύπων. Gastone Ventura